

δὲ ταυτοχρόνως εἰσῆχθη διὰ μὲν τῆς δουκίσσης τῆς Αὐρηλίας εἰς Παρισίους, διὰ δὲ τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου τοῦ Α' εἰς Βρυξέλλας, καὶ διὰ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλβέρτου, τοῦ συζύγου τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, εἰς Ἀγγλίαν· ἐν τῇ χώρᾳ μάλιστα ταύτῃ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν μηχανῶν τὸ γερμανικὸν δένδρον τελειοποιηθὲν κατεσκευάσθη μεταλλινόν, ἀντὶ κηρίων ἔχον πολλάκις ῥάμφη φωταερίου, ὄντων ἐνδοθεν κοίλων τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν κλάδων αὐτοῦ.

Ὀλίγω πρότερον τὸ δένδρον εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἐν Πετρούπολει· ἐν δὲ ταῖς πόλεσι τῆς Δανίας, τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Νορβηγίας ἦν πιθανῶς ἐν χρήσει κατὰ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος.

Ἀλλὰ τὸ ἔθιμον τοῦτο εἰναι ὄλιγος ἀγνωστον ἐν Ἰσλανδίᾳ, τῇ παλαιᾷ κοιτίδι τῆς θρησκείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν γερμανικῶν ἐθνῶν, ἔνθα τοῦναντίον κατὰ τὰ Χριστούγεννα διατηρήθησαν πολλαὶ συνήθειαι, λείψανα ἐθνικῶν τελετῶν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀρτιγενοῦς ἡλίου καὶ τοῦ χειμερινοῦ ἡλιοστασίου. Ἐκ τούτου δὲ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ πρέπει νὰ νηπιώσωμεν οὐχὶ εἰς τὴν παλαιόγονον τῶν Ἑθνῶν θρησκείαν, ἀλλ' εἰς τὸν χριστιανικὸν μεσαίωνα· καὶ τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον οὐδὲν τεκμήριον ἔχομεν περὶ τῆς παλαιότητος τοῦ ἔθιμου. Ἀπορεῖ τις βεβαίως μανθάνων ὅτι τὸ νῦν πανταχοῦ σχεδὸν τῆς γῆς κοινὸν καὶ γνωστότατον δένδρον τῶν Χριστουγέννων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐν εὐαρίθμοις μόνον γερμανικαῖς χώραις συνεθίζετο, καὶ μόλις κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἐπεξετάθη ἐπὶ τοσοῦτον. Κατ' ἀσφαλεῖς ὅμως μαρτυρίας ἦν γνωστὸν κατὰ τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἑκατονταετηρίδα, ἔκ τινων δὲ δεδομένων ἀνάγουσιν αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς δεκάτης πέμπτης, ἤτοι πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ὡς τινες ὑποθέτουσι, τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων οὐχὶ ἀσήμαντον ἔχει σχέσιν μὲ τὴν προσφιλεῖ εἰς ἐκκλησιαστικούς συγγραφεῖς τοῦ μεσαίωνος παρομοίωσιν τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ ἐν τῷ παραδείσῳ δένδρον τῆς ζωῆς. Εἰς τὸ δένδρον τοῦτο ἀναφέρονται πολλαὶ παραδόσεις δημοτικαὶ τε καὶ μὴ, συνδέουσαι τὸν στυλὸν μετὰ τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, καὶ ἀποτελοῦσαι κυκλώνα αὐτόχροημα, ἐν ᾧ συγχέονται καὶ πολλάκις ἐν μέρει συνταυτίζονται, ὁ Χριστὸς, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως καὶ τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ. Ἐκ τῆς ἐπενεργείας τοιούτων ἰδεῶν ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ μεσαίωνος, παριστανομένου τοῦ μυστηρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως σχεδὸν πάντοτε ἐστήνετο ἐπὶ τῆς αὐτοσχεδίου σκηνῆς δένδρον τι ἢ θάμνος, ὁποῦθεν ἴσως παραπλήσιον ἔθιμον εἰσεχώρησε καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς τελετὰς.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθιμου ὑποστηρίζουσι τινες, διατεινόμενοι ὅτι τὸ δέν-

δρον τῶν Χριστουγέννων, παριστῶν τὸν χειμῶνα, σχετίζεται μετὰ τοῦ κοινοτάτου ἀνά πᾶσαν τὴν Εὐρώπην ἔθιμου τῶν δένδρων τοῦ Μαΐου, συμβολικῶν παραστάσεων τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ ἀνδρωθέντος ἡλίου.

Ἐν Μονάχῳ, 25 Δεκεμβρίου 1879.

**Π.

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΔΙΑ... ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ

Ἐσχάτως ἐν Ῥώμῃ δύο μουσικοὶ φίλοι ἐπισήθιοι, διαλεγόμενοι ἐν τινὶ λέσχῃ, ἤρισαν ἐπὶ μικρᾷ κατ' ἀρχὰς ἀφορμῇ, τοσοῦτον δὲ κατὰ μικρὸν ἐθυμώθησαν, ὥστε προσκάλεσαν ἑκάτερος τὸν ἕτερον εἰς μονομαχίαν. Οἱ φίλοι τῶν, κηδόμενοι περὶ τῆς σωτηρίας ἀμφοτέρων, ἐπειράθησαν νὰ τοὺς διαλλάξωσιν, ἀλλὰ μάτην· κατώρθωσαν ὅμως νὰ τοῖς ἐπιβάλωσι τοῦλάχιστον ἀνάγκη-κτον διαγωνισμὸν, τὸν διὰ κλειδοκυμβάλου. Ἐκάτεροι ὄφειλον συγχρόνως νὰ παίζωσιν ἐπὶ ἰδίου ὄργανου, νὰ μὴ καταβιάσωσιν ἐπὶ μηδεμιᾷ αἰτία τοὺς δακτύλους ἀπὸ τῶν πλήκτρων τοῦ κλειδοκυμβάλου, νὰ τρώγωσι δὲ ἢ νὰ πίνωσιν, ἐὰν εἶχον χρεῖαν, διὰ ξένης χειρός· ὁ μακρότερον εἰς τὸ ἀδιαλείπτως παίζειν ἐγκαρτερήσας, θὰ ἐκηρύσσετο νικητής. Ἄθλον ὠρίστη τὸ μελόδραμα Τροβατόρε τοῦ Βέρδη, ὅπερ ἔμελλε νὰ παιχθῆ τρίς καὶ τετράκις ὀλόκληρον μέχρι παντελοῦς ἀπαυδήσεως. Μετὰ δώδεκα ὥρας ψυχικῆς ταραχῆς καὶ μουσικοῦ διαγωνισμοῦ τὰ πρόσωπα τῶν διαμαχομένων ἐγένοντο ἐρυθρά ὡς τὸ πῦρ, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἐξέκυψαν ἀπὸ τῶν κοιλωμάτων, αἱ χεῖρές τῶν ἐξωγώθησαν, αἱ δὲ παραινέσεις καὶ ἰκεσῖαι τῶν μαρτύρων δὲν ἴσχυσαν νὰ τοὺς συμφιλώσωσι. Μετὰ 22 ὥρας ὁ ἕτερος, βαρὺ καὶ βύθιον στεγάζας, ἔπεσε χαμαὶ ἀναίσθητος.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιοῦ.]

332.

Καὶ δι' αὐτὰς τὰς γυναῖκας ἄβυσσος εἶναι ἡ ἐρωτικὴ αὐτῶν τέχνη.

333.

Ἡ ἄκρα πρὸς ἄνδρα γυναικὸς αὐστηρότης δὲν εἶναι ἀπεχθείας ἀμέτοχος.

334.

Αἱ γυναῖκες τοῦ μὲν ἔρωτος δύνανται νὰ παραιτηθῶσι, τῶν δὲ ἐρωτικῶν τρόπων οὐδόλως.

335.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ἔρωτος ἡ ἀπάτη σχεδὸν πάντοτε ὑπερακοντίζει τὴν περὶ αὐτῆς ὑπόψιν.

336.

Ἐπάρχει ἔρωτος εἶδος, οὗ ἡ ὑπερβολὴ πᾶσαν ἀποβάλλει ζηλοτυπῖαν.

337.

Συμβαίνει εἰς τὰ προτερήματα ὁ, τι καὶ εἰς τὰς αἰσθήσεις. Οἱ ὄλιγοι αὐτῶν ἐστερημένοι οὕτε

νά διακρίνωσιν οὔτε νά ἐνοήσωσι τήν στέρησιν ταύτην δύναται.

338.

Τοῦ μίσους τὸ ἔπακρον καταβιβάζει τὸν ἄνωρον κατωτέρω τῶν ὑπ' αὐτοῦ μισουμένων.

339.

Ἡ συναίσθησις τῶν εὐτυχημάτων καὶ τῶν δυστυχημάτων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν οἴησιν αὐτοῦ εἶναι ἀνάλογος.

340.

Τῶν πλειοτέρων γυναικῶν ἡ ἀγχίνοια χρῆσιμύει πρὸς ἐνίσχυσιν μᾶλλον τῆς παραφροσύνης, ἢ τῆς φρονήσεως αὐτῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τῷ 1848 ὁ ῥώσσοσ ὑπουργὸς Περόβσκησ συνέστησε τῷ αὐτοκράτορι Νικολάῳ τὸν πρόεδρον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τμημάτων, αὐλικὸν σύμβουλον Κλουβένσκην, ὡς ἄξιον νά τιμηθῇ δι' ἐνὸς τῶν ἀνωτέρων ῥωσσικῶν παρασῆμων. «Δὲν εἶνε ἄρα γε πρῶτος ἡ τιμὴ αὕτη;» ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ· «οὐχί, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίνατο ὁ Περόβσκησ· εἶνε ὁ ἀδάμασ ἀνά μέσον τῶν ὑμετέρων ὑπαλλήλων». Κατόπιν ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τμημάτων ὁ Κλουβένσκησ εἶχεν ἰδιοποιηθῆ 156,000 ρουβλίων. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν προσῆλθε τῷ αὐτοκράτορι ἕτερος ὑπουργός, κομίζων βαρυτίμους ἀδάμαντας πρὸς ἐκλογὴν καὶ ἀγορὰν χάριν τῆσ μελλονύμφης τοῦ μεγάλου δουκὸσ Κωνσταντίνου, ἀδελφοῦ τοῦ νῦν αὐτοκράτορος· ὁ δὲ Νικόλαος εἶπεν αὐτῷ: «στείλατε πρότερον τούτους τοὺς ἀδάμαντας τῷ Περόβσκη, διότι αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτιστος τῶν ἀδαμαντογνωμόνων».

* * *
Ἐν τινι χορῷ ἐν ᾧ εὐτραφῆσ κυρία ἐχόρευε βάλς μετὰ μεγίστης εὐστροφίας, κύριός τις προσέκλινεν εἰς τὸ οὖσ τοῦ γείτονός του καὶ δεικνῶν αὐτῷ τὴν ὀλοστρογγυλον χορευτρίαν ἐψιθύρισε:

— Καὶ ἔπειτ' ἀπορεῖσ πῶσ ἡ γῆ περιστρέφεται!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Αἱ γυναῖκες εἶνε ὡσ αἱ ψυγαὶ (πεταλοῦδες)* συλλαμβάνονται διὰ τῆσ λάμψεωσ (Βύρων).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τί καλὰ προοδεύει ἡ Ἀμερικὴ! Ἐκ τίνος ἐφημερίδοσ («Ausland») μαυθάνομεν ὅτι ἄρχοντέσ τε καὶ ἀρχόμενοι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιδίδονται εἰς τὴν μέθην, ἥτισ ἀφανίζει αὐτούσ. Κατὰ τὴν ἄρτι ἐκδοθεῖσαν ἐπίσημον ἐκθεσιν κατηναλώθησαν τὸ ἔτοσ 1878 πνευματώδη ποτὰ, πόσα νομίζετε; 317,565,600 γαλιόνια, τουτέστι ἐν καὶ ἡμῖν δισεκατομμύριον λίτροι, ἀξίασ 596,000,000 δολλαρίων, ἥτοι 2,970,000,000 νέων δραχμῶν! Τὸ δὲ μάλιστα λυπηρὸν εἶνε

ὅτι εἰς τὸ ἀνίατον τοῦτο πάθοσ εἶνε ἐπιρρέπεστατοι οἱ τὰ πολιτικὰ πράττοντεσ, οἵτινεσ καὶ ἀποθνήσκουσι θύματα τῆσ μέθησ γινόμενοι. Ἐφημερίσ τις (Illinois Staatszeitung) ἀναφέρει ὅτι πρὸσ ἐνὸσ ἔτοουσ συγγραφεύσ τις προέτεινεν εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆσ νά καταχωρίση εἰκόνασ βιογραφικῆσ πολιτικῶν τε καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἀνδρῶν, οἷον στρατηγῶν, μελῶν τῆσ συνλευτέωσ, ἐξόχων συγγραφέων κλπ. κλπ. Ἄλλ' ἀπεποιήθη νά τὰσ καταχωρίση, διότι πᾶσαι αἱ βιογραφίαι αὐται ἐπερατοῦντο κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον, τουτέστι πάντεσ οἱ βιογραφούμενοι εἶχον ἀποθάνει ὑπὸ μιᾶσ καὶ τῆσ αὐτῆσ νόσου, ὑπὸ τῆσ μέθησ, καὶ ἦσαν οὔτοι οὐχί τυχαῖοι τινεσ, ἀλλ' ἄνδρεσ τῶν ἐπισημοτάτων!

Τί ἐστὶν ἄνθρωποσ; Τὸν ἄνθρωπον ἐκάλουν οἱ Αἰγύπτιοι λαλοῦν ζῶον, ὁ Μωϋσῆσ εἰκόνα Θεοῦ, ὁ Αἰσχύλοσ ὄναρ ἀμερόφαντον, ὁ Σοφοκλῆσ εἶδωλον, ὁ Πλωτίνοσ κύριον παντὸσ ἀγαθοῦ, ὁ Σωκράτησ μικρὸν θεόν, ὁ Πίνδαροσ ὄναρ σκιασ, ὁ Ὀμηροσ καὶ ὁ Ὅσσιαν φύλλον δένδρου, ὁ Ἰώβ υἱὸν σποδοῦ, ὁ Ἡρόδοτοσ συμφορὰν, ὁ Κικέρων ζῶον λογικόν, ὁ Πλάτων ὄργανον συνεργόν τῇ Θεότητι, ὁ Ῥίχτερ ἡμίθεον, ὁ Σχίλλερ δεσπότην τῆσ φύσεωσ τῶν ὄντων, ὁ Γκαίτε μικρὸν ἐπὶ γῆσ θεόν.

Κατὰ τὸ ἔτοσ 1873 ἡ διὰ γραμμάτων ἐπικοινωνία ἀπανταχοῦ τῆσ ὑψηλοῦ ἀνέβη εἰς 3,300 ἑκατομ. ἐπιστολῶν, ἥτοι εἰς 9,250,000 καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Συνδρομητρία τῆσ Ἐστίασ ἐκοινοποίησεν αὐτῇ τὴν ἐπομένην ὀδηγίαν τοῦ καθιστᾶν τρυφερὸν τὸ κρέασ γρατίασ ὄρνιθοσ: Ἐντὸσ μεγάλου πηλίνου δοχείου πλήρουσ ψυχροῦ ὕδατοσ ἐνέχοντοσ στάκτην ἐκ ξύλου ἐνθέτετε τὴν ὄρνιθα ἀμάδητον καὶ ἀφίνετε αὐτὴν ἐπὶ 24 ὥρασ. Κατόπιν ἐξάγετε αὐτὴν, πλύνετε καλῶσ, τίλλετε καὶ ἀφοῦ ἀφαιρέσητε τὰ ἐντόσθιά της, κρεμάτε αὐτὴν εἰς τὸν ἀέρα ἐπὶ 24 πάλιν ὥρασ. Ἐὰν κατόπιν βράσητε αὐτὴν ἐπὶ ἐν τέταρτον μόνον ὥρασ ἐντὸσ ὕδατοσ ἀλατισμένου, τὸ κρέασ τῆσ ὄρνιθοσ ἔσται τρυφερώτατον ἵνα παρασκευασθῇ κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας.

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1879 λήγει τὸ τέταρτον ἔτοσ τῆσ Ἐστίασ. Ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νά ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντεσ τὴν Ἐστία ν καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτοσ, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι πρὸσ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆσ, πρὸ τῆσ 1 Ἰανουαρίου 1880, τὸ τίμημα τῆσ συνδρομῆσ, ὅπωσ μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆσ ἀποστολῆσ τοῦ φύλλου.